

Sygn. akt **II Cz 508/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk

Sędziowie : SO Wiesława Buczek - Markowska

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 28 kwietnia 2015 roku w S.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli: (...) w P., S-C. (...)w W., (...)(...) P. w P.

przeciwko dłużnikowi R. S.

przy udziale: A. S. (1), Z. S., A. S. (2), V. V., Z. Ś.,(...) w R., (...) D. i (...). w R.

oraz przy udziale nabywcy K. C.

w przedmiocie zażalenia (...)w R. z dnia 22 listopada 2014 r. na postanowienie z dnia 04 listopada 2014 r. o odrzuceniu zażalenia uczestnika na postanowienie z dnia 23 września 2014 r. o odrzuceniu skargi na czynność komornika z dnia 8 lipca 2014 r.

na skutek zażalenia uczestnika Z. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świnoujściu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w K. z dnia 9 stycznia 2015 roku, sygn. akt VI Co 417/14

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk SSO Wiesława Buczek – Markowska

Sygn. akt **II Cz 508/15**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 09 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w K., w sprawie o sygn. akt VI Co 417/14 odrzucił zażalenie (...) w R. z dnia 22 listopada 2014 r. na postanowienie z dnia 04 listopada 2014 r. o odrzuceniu zażalenia uczestnika na postanowienie z dnia 23 września 2014 r. o odrzuceniu skargi na czynności komornika z dnia 08 lipca 2014 r. (pkt 1). Jednocześnie nakazał zwrócić od(...) - Sądu Rejonowego w Świnoujściu na rzecz uczestnika kwotę 30 zł tytułem opłaty od odrzuconego zażalenia (pkt 2).

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji wskazał, iż w dniu 27 listopada 2014 r. do tut. Sądu wpłynęło zażalenie uczestnika na postanowienie z dnia 04 listopada 2014 r. Sąd zważył, iż zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2014 r. skarżący został wezwany do uzupełnienia braku formalnego zażalenia przez nadesłanie 11 odpisów tego zażalenia oraz uiszczenie opłaty w wysokości 30 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Wezwanie do uzupełnienia

braków formalnych zażalenia zostało doręczone skarżącemu w dniu 19 grudnia 2014 r. Dopiero w dniu 29 grudnia 2014 r. zostało nadane pismo skarżącego będące odpowiedzią na skierowane do niego wezwanie, a więc po terminie, który upływał w dniu 27 grudnia 2014 r.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie uczestnika jako spóźnione.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł uczestnik Z. S..

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podkreślił, iż w miejscowości R., w której zamieszkuje są dwie placówki pocztowe państwowe, które w dni świąteczne były zamknięte i nie były czynne również w sobotę 27 grudnia 2014 r., który był ostatnim dniem na oddanie przesyłki na pocztę. W związku z powstałą nietypową w ocenie skarżącego sytuacją, wniósł o przywrócenie terminu pisma nadanego 27 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że pismo Z. S. z dnia 16 stycznia 2015 roku zatytułowane wniosek o przywrócenie terminu do zaskarżenia postanowienia z dnia 09.01.2015 stanowi zażalenie na to postanowienie i tym samym zostało prawidłowo zakwalifikowane przez Przewodniczącego w sądzie I instancji. Nie sposób jest kwalifikować tegoż pisma jako wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 22 listopada 2014 roku, gdyż wniosek przywołuje okoliczności związane z opóźnieniem w usunięciu braków zażalenia wniesionego przez(...) w R., a zatem tylko ta spółka mogłaby składać zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia, jako strona, która uchybiła terminowi. Złożenie wniosku o przywrócenie terminu uchybionego przez inny podmiot jest niedopuszczalne.

Zażalenie uczestnika okazało się niezasadne.

Na wstępie należy zauważyć, iż w myśl art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Z powyższego wynika, iż zażalenie winno przede wszystkim odpowiadać warunkom formalnym każdego pisma procesowego, które ustawodawca określił w treści przepisów art. 126 – 128 k.p.c. W konsekwencji, w szczególności winno być ono należycie opłacone (art. 126² k.p.c.) oraz zawierać dołączoną do zażalenia stosowną do liczby uczestników postępowania ilość odpisów zażalenia i odpisów załączników (art. 128 k.p.c.).

W przypadku stwierdzenia, iż pismo stanowiące zażalenie nie odpowiada powyższym wymaganiom, sąd inicjuje procedurę naprawczą unormowaną w przepisie art. 130 § 1 k.p.c. stosownie do którego, jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Jeżeli strona wezwana do uzupełnienia braków formalnych zażalenia nie uczyni za dość zobowiązaniu sądu w wyznaczonym terminie, to po myśli art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie.

Wskazania w tym miejscu wymaga, iż dla zachowania terminu do wniesienia zażalenia wystarczy oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, albowiem w świetle art. 165 § 2 k.p.c., jest to równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Jednocześnie mieć należy na uwadze, że tygodniowy termin do wniesienia zażalenia oblicza się po myśli art. 165 § 1 k.p.c. w zw. z art. 112 k.c. w ten sposób, iż termin oznaczony w tygodniach kończy się z upływem dnia, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Przy czym stosownie do art. 115 k.c., jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego.

Przenosząc powyższe na kanwę niniejszej sprawy Sąd Okręgowy zważył, iż w dniu 21 listopada 2014 r. doręczono uczestniczce(...) (...) w R. odpis postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 4 listopada 2014 r. (k.123). Uczestnika w ustawowym terminie pismem z dnia 22 listopada 2014 r. wywiodła zażalenie od powyższego postanowienia, jednakże było ono obarczone brakami formalnymi, albowiem nie zostało należycie opłacone, nadto nie zawierało niezbędnych odpisów zażalenia. Dostrzec należało, iż zarządzenie z dnia 15 grudnia 2014 r. uczestniczka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez nadesłanie 11 odpisów zażalenia oraz uiszczenie opłaty w kwocie 30 zł w terminie tygodniowym, pod rygorem jego odrzucenia. Przedmiotowe wezwania żaląca odebrała w dniu 19 grudnia 2014 r. (k.162), wobec czego tygodniowy termin na uzupełnienie przez nią braków formalnych kończył się w dniu 26 grudnia 2014 r. Ponieważ jednak dzień ten jest dniem ustawowo wolny od pracy, termin na uzupełnienie braków uległ stosownie do art. 115 k.c. przedłużeniu do dnia następnego, tj. 27 grudnia 2014 r. Co prawda nie uszło uwadze Sądu II instancji, iż dzień ten był sobotą, tym niemniej jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia (...) sobota nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w zw. z art. 165 § 1 k.p.c., zatem termin na uzupełnienie przez skarżącą braków formalnych zażalenia nie uległ dalszemu przedłużeniu i kończył się ostatecznie dnia 27 grudnia 2014 r.

W świetle powyższego Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, iż skoro uczestniczka została w sposób prawidłowy wezwana do uzupełnienia braków formalnych zażalenia, a przesyłkę zawierającą odpowiedź na zobowiązanie sądu nadała w placówce pocztowej dopiero dnia 29 grudnia 2014 r. (k.172), to niewątpliwie uczyniła to po upływie przepisane terminu, który upłynął jej bezskutecznie dwa dni wcześniej. W tej sytuacji uznać należało, iż słusznie Sąd I instancji odrzucił jej zażalenie, albowiem ziściły się ku temu przesłanki przewidziane w art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Bez znaczenia pozostają okoliczności czy w danej dacie w miejscowości R. pozostawała czynna placówka pocztowa czy też nie. Oddanie pisma w placówce pocztowej operatora wyznaczonego jest bowiem prawem nie zaś obowiązkiem strony. Rzeczą strony jest zaś takie zorganizowanie czynności, aby ewentualne skorzystanie ze środków odwoławczych nastąpiło z zachowaniem terminów ustawowych. Nie sposób przy tym wymagać, aby zapewniono stronie możliwość złożenia pisma aż do godziny 24 ostatniego dnia do dokonania czynności.

Tak argumentując Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)